

ÎNCHEIERE

16 aprilie 2014

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiției

În componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecătorii -

Galina Stratulat și Iurie Bejenaru

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Național Locuința,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Surdu Raisa împotriva Serviciului Național Locuința privind obligarea executării obligațiilor contractuale și cererea reconvențională depusă de Serviciului Național Locuința împotriva Raisei Surdu privind încasarea datoriei ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2013, prin care a fost casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 08 februarie 2013 și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a cererii de chemare în judecată și de respingere a acțiunii reconvenționale,

a constatat:

La data de 31 mai 2011 Surdu Raisa, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Național Locuința, solicitând obligarea executării obligațiilor asumate prin contractul nr.25-BCR-15/37 și transmiterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil.

În motivarea acțiunii reclamanta Surdu Raisa a indicat că, la data de 27 decembrie 2007 a încheiat cu Serviciul Național Locuința contractul de investiții sub nr. 25-BCR-15/37, în temeiul căruia Surdu Raisa, urma să dobândească dreptul de proprietate asupra imobilului – apartamentul nr.37 din blocul n.15 din str.Krîlov, mun. Bălți, după darea în exploatare a blocului locativ. Conform contractului menționat blocul locativ urma să fie dat în exploatare în luna mai anul 2008, iar prețul apartamentului nr.37 constituie suma de 20086,56 euro. La fel

părțile au prevăzut că prețul indicat în contract poate fi majorat cu cel mult 10% din suma inițial stabilită.

Reclamanta a mai menționat că blocul locativ nr.15 din str.Krîlov a fost dat în exploatare în data de 12 martie 2009, însă dreptul de proprietate asupra apartamentului nr.37 nu i-a fost transmis, deși a achitat prețul imobilului prevăzut de contract, inclusiv suma majorării de 10%.

În cursul examinării cauzei în fond Serviciul Național Locuința a înaintat acțiune reconvențională, solicitând încasarea de la Surdu Raisa în beneficiul Serviciului Național Locuința a sumei de 4272,89 euro.

În motivarea cererii a menționat că drept urmare a modificărilor legislației fiscale, ulterioare încheierii contractului nr.25-BCR-15/37, s-a impus taxa TVA în mărime de 20% pentru lucrările de construcție și astfel s-a majorat prețul apartamentului nr.37 cu 4272,89 euro. Suma indicată nu a fost achitată de către Surdu Raisa și astfel, ultima nu și-a onorat obligațiile asumate prin contractul nr.25-BCR-15/37 și nu a achitat prețul integral al apartamentului, fapt ce a dus la imposibilitatea transmiterii dreptului de proprietate asupra imobilului vizat către Surdu Raisa.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din data de 08 februarie 2013, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Surdu Raisa și admisă cererea reconvențională depusă de Serviciul Național Locuința către Surdu Raisa.

A fost încasat din contul Raisei Surdu în beneficiul Serviciului Național Locuința a sumei de 4259 euro și suma de 11 558 lei în beneficiul statului cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Bălți a fost admisă cererea de apel declarată de Surdu Raisa, casată hotărîrea Judecătoriei Bălți din 08 februarie 2013 și a fost emisă o nouă hotărîre prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Surdu Raisa privind transmiterea dreptului de proprietate asupra apartamentului, a fost obligat Serviciul Național Locuința să transmită apartamentul nr.37 din blocul nr.15 str.Krîlov mun.Bălți cu drept de proprietate Raisei Surdu. La fel, instanța de apel a încasat de la Serviciul Național Locuința în beneficiul Raisei Surdu suma de 3 200 lei în calitate de taxă de stat. Acțiunea reconvențională depusă de Serviciul Național Locuința a fost respinsă.

La data de 06 decembrie 2013 Serviciul Național Locuința a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2013, prin care a solicitat casarea deciziei contestate, cu menținerea în vigoare a hotărîrii Judecătoriei Bălți din 08 februarie 2013.

În motivarea recursului recurentul a invocat faptul că instanța de apel în mod superficial a examinat acțiunea, nu a intrat în esența litigiului și a interpretat în mod eronat situația de fapt.

La 06 martie 2014 intimata Surdu Raisa, a depus referință asupra cererii de recurs declarată de către Serviciul Național Locuința, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil și totodată a apreciat decizia instanței de apel ca fiind una legală și întemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ, examinând temeiurile invocate de către Serviciul Național Locuința în cererea de recurs, în raport cu materialele dosarului, consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ reține că temeiurile invocate de recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 CPC, ori nu s-a indicat nici o încălcare esențială sau aplicare eronată a normelor de drept material sau procedural care nemijlocit ar dicta necesitatea declarării recursului.

Mai mult ca atît temeiurile invocate de recurent vizează în mod strict și subiectiv fondul cauzei, iar specific recursului declarat în condițiile Secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ reține că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a apreciat probele din dosar și a aplicat corect normele de drept material și de drept procedural, iar simplul dezacord al recurentului cu decizia instanței de apel, nu poate constitui temei de declarare a recursului, ori însuși recurentul nu a putut invoca încălcările esențiale ale instanței de apel prin prisma art.432 CPCP, în condițiile în care argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate anterior la examinarea apelului și au fost apreciate de instanța de apel.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Serviciul Național Locuința este inadmisibil și în conformitate cu art.431 al.(2), art. 433 lit.a), art. 440 CPC completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție;

dispune:

Recursul declarat de către Serviciul Național Locuința se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru